

Αίσθηση έχει προκαλέσει το μουσικοθεατρικό δρώμενο που παραθέτουμε στη συνέχεια.

Πρωτοπαρουσιάστηκε στη μεγάλη εκδήλωση που πραγματοποίησαν στην κεντρική πλατεία της Νέας Σμύρνης σωματεία, σύλλογοι και συλλογικότητες την Κυριακή 24 Απριλίου 2016. Γράφτηκε ειδικά για αυτό το σκοπό, από τον **Στέλιο Μαρίνη** σε συνεργασία με την **Ελπίδα Αλεβίζου**. Είμαστε όμως σίγουροι ότι σύντομα θα παιχτεί και αλλού.

Την εκδήλωση είχαν διοργανώσει οι:

Ε' ΕΛΜΕ, ΕΛΜΕ Καλλιθέας - Ν. Σμύρνης - Μοσχάτου, Σύλλογος Εκπαιδευτικών Π.Ε. Ν. Σμύρνης, Σύλλογος Εργαζομένων Δήμου Ν. Σμύρνης, Εργατική Λέσχη Ν.Σμύρνης, Εργατική Λέσχη Καλλιθέας, Κίνηση Απελάστε τον Ρατσισμό, ΚΕΕΡΦΑ Ν.Σμύρνης / Κουκακίου - Ν.Κόσμου, Λαϊκή Συνέλευση Κουκακίου - Ν.Κόσμου, Λαϊκή Συνέλευση Πλατείας Ν.Σμύρνης, Λέσχη Αλληλεγγύης Ν.Κόσμου, Συντονισμός για το Προσφυγικό - Μεταναστευτικό.

Ο θεατρικός αυτός διάλογος, ανασκευάζει ένα προς ένα τα στερεότυπα σχετικά με τους πρόσφυγες και μετανάστες με τα οποία μας βομβαρδίζουν κάθε μέρα τα ΜΜΕ, και πολλά από τα οποία -εύλογα ή δευτερογενώς- συναντάμε καθημερινά στην κοινωνία.

Η χορωδία, όπως θα δείτε στο βίντεο, χωρισμένη στα δύο, τραγουδάει στην αρχή το επίκαιρο τραγούδι του Στέλιου Μαρίνη «Το προσφυγόπουλο» (ελεγείο για το χαμένο προσφυγόπουλο).

Αμέσως μετά αποσύρεται από το πλάνο και αρχίζει το έργο με τη μορφή ενός πινακ-πονγκ θεατρικού διαλόγου μεταξύ του «Δημήτρη» και της «Μαρίας», που δίνει απαντήσεις - τεκμηριωμένες, με στοιχεία- σε επίκαιρα ερωτήματα σχετικά με το προσφυγικό ζήτημα

Δείτε στο βίντεο που ακολουθεί, πώς το απέδωσαν στην παρθενική του εκδοχή ο **Δημήτρης**

Ζέρβας και η Μαρία Αυγέα στην εκδήλωση των συλλογικοτήτων στην πλατεία της Νέας Σμύρνης. Στη συνέχεια μπορείτε να διαβάσετε πλήρες το αρχικό κείμενο:

Ακούγεται το τραγούδι: **Το προσφυγόπουλο***

Το ταξίδι ξεκινάς θάλασσα της λευτεριάς
Ή περνάς ή θα χαθείς νόμος της ντροπής
Το κορμάκι σου γυμνό σκύβω και το προσκυνώ
Η αγκαλιά μου είναι μικρή για να ζεσταθεί.

Με τα κύματα δεν παίζεις δεν γελάς
Δεν είναι για σένα ώρα ξενοιασιάς
Χτίζουμε στην άμμο κάστρα τα παιδιά

Χτίζεις με το σώμα σου μνημείο απανθρωπιάς

Του πολέμου φτάνει ως εδώ η βουή
Μα τ' αυτιά τους έχουν σφαιλιστά οι πολλοί
Όποιος συνηθάει με το θεριό να ζει
Σύντομα θα γίνει του θηρίου το φαί

*Στίχοι – Μουσική: Στέλιος Μαρίνης

Δημήτρης: Συγκινήθηκα ρε γαμώτο με το τραγούδι.

Μαρία: Συγκινήθηκες, αλλά δεν κουνήθηκες από την καρέκλα σου.

Δημήτρης: Σε μένα το λες αυτό; Ξεχνάς όταν μάζευαν τρόφιμα μπροστά στο σουπερμάρκετ ότι αγόρασα κι άφησα μια μεγάλη σακούλα;

Μαρία: Κι έτσι, το έλυσες το πρόβλημα.

Δημήτρης: Δεν μπορώ να το λύσω. Εξάλλου εγώ το δημιούργησα; Μόνοι τους αποφάσισαν να φύγουν από το τόπο τους.

Μαρία: Δίκιο έχεις. Ξύπνησαν ένα πρωί και είπαν δεν πάμε να παίξουμε το survival στην Ευρώπη; Και μπήκαν στα σαπιοκάραβα με μαγικό και αντηλιακά να κάνουν τουρισμό.

Δημήτρης: Έλα, μην ειρωνεύεσαι. Άλλο με απασχολεί. Γιατί να έρθουν εδώ και να μη μείνουν στα γειτονικά κράτη;

Μαρία: Κάτσε λίγο, δεν τα θυμάμαι απ' έξω, αλλά κάπου διάβασα μερικά στοιχεία γι' αυτό (ψάχνει). Α, νά το. Λοιπόν: Μπορεί να είναι συντριπτική η αύξηση του αριθμού των προσφύγων που ταξιδεύουν προς τις χώρες της ΕΕ αλλά οι αριθμοί αυτοί πρέπει να αντιμετωπίζονται συγκριτικά: Ειδικότερα, η κρίση κι ο πόλεμος στη Συρία έχει δημιουργήσει 4,6 εκατομμύρια πρόσφυγες, που ακόμη παραμένουν στις γειτονικές χώρες, κυρίως την Τουρκία, το Λίβανο και την Ιορδανία (2,5 εκατομμύρια Σύριοι πρόσφυγες βρίσκονται στην Τουρκία, πάνω από 1 στον Λίβανο, 635.000 στην Ιορδανία, 245.000 στο Ιράκ, 118.000 στην Αίγυπτο και 27.0 στην υπόλοιπη Βόρεια Αφρική), με επίσημα στοιχεία του ΟΗΕ. Πρόσφυγες

έχουν δημιουργήσει οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και σε άλλες χώρες, όπως Αφγανιστάν, Ιράκ, Σουδάν, Λιβύη.

Όσο συνεχίζονται και επεκτείνονται οι πόλεμοι στη Μ. Ανατολή, τις αραβικές και αφρικανικές χώρες, δεν απομακρύνεται μόνον η προοπτική επιστροφής στη χώρα τους αλλά γίνεται μη ασφαλής όλη η ευρύτερη περιοχή. Επιπλέον, λόγω της διάρκειας του προβλήματος, επιδεινώνονται συνεχώς οι συνθήκες παραμονής τους στις γειτονικές χώρες.

Δημήτρης: Πω-πω, φοβερά νούμερα. Δεν μου λες, μήπως έχει διαβάσει και γιατί έρχονται από το Αιγαίο και πνίγονται στη θάλασσα και δεν πάνε οδικώς βρε παιδί μου, να μην πνίγονται.

Μαρία: Τα χερσαία σύνορα είναι παντού κλειστά. Αν είχες έρθει μαζί μου σε καμιά διαδήλωση θα άκουγες το σύνθημα: «Στο φράχτη του Έβρου, στον πάτο του Αιγαίου χτίζεται η ασφάλεια του κάθε Ευρωπαίου». ΑΝ δεν υπήρχε ο φράχτης, χιλιάδες άνθρωποι θα είχαν σωθεί. Η φωτογραφία που σε τάραξε και σε ταρακούνησε δεν θα είχε τραβηχτεί ποτέ. Όσο κι αν ακούγεται παράδοξο, το Αιγαίο είναι ο ασφαλέστερος δρόμος, σε σύγκριση με άλλες επιλογές.

Δημήτρης: Ασφαλέστερος δρόμος; Να περνάς με θαλασσοταραχή σε σάπιες βάρκες με μικρά παιδιά μέσα. (παίρνει βαθιά ανάσα, πατάει το τηλεχειριστήριο της τηλεόρασης). (σκέπτεται λίγο). Αρεκτοί από αυτούς όμως έχουν χρήματα, γιατί δεν ερχόντουσαν με αεροπλάνο;

Μαρία: Μισό, κάτσε να στο διαβάσω από μέσα κι αυτό, γιατί έχει κάτι στοιχεία που δεν τα θυμάμαι. Γκουγκλ, μμμ, Να, διάβασε μόνος σου.

Δημήτρης: Η ΕΕ εφαρμόζει πολιτική ελέγχου των συνόρων μέσω της αυστηροποίησης των προϋποθέσεων για την έκδοση βίζας. Η Ε.Ε. έχει εκδώσει ειδική συμβουλευτική οδηγία προς τις πρεσβείες των κρατών μελών για τις προϋποθέσεις έκδοσης visa (CCI) με την οποία υπογραμμίζει στους διπλωμάτες να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί στην χορήγηση visa για κατηγορίες «υψηλού κινδύνου» στις οποίες περιλαμβάνονται «άνεργοι χωρίς σταθερό εισόδημα κ.λπ.». Στις περισσότερες περιπτώσεις είναι αδύνατο οι αιτούντες άσυλο να συγκεντρώσουν τα απαιτούμενα έγγραφα.

Επιπλέον με την Οδηγία ΕΕ 51/2001 για την συμπλήρωση των διατάξεων της Συνθήκης του Σένγκεν τέθηκαν περιορισμοί στους μεταφορείς δηλ. τις αεροπορικές και ακτοπλοϊκές

εταιρείες.

Σύμφωνα με αυτή την οδηγία, οι μεταφορείς οι οποίοι μεταφέρουν σε ορισμένο κράτος μέλος αλλοδαπό στον οποίο το εν λόγω κράτος μέλος απαγορεύει την είσοδο υπόκεινται σε χρηματικές ποινές για κάθε μεταφερόμενο και στην για επιστροφή των μεταφερόμενων στο κράτος προέλευσης και για κάλυψη των εξόδων διαβίωσης μέχρι την επιστροφή. Πρόβλημα, σωστά. Κάτσε να ακούσουμε ειδήσεις.

Εκφωνητής: Κυρίες, κύριοι καλησπέρα σας, Ηλεκτρισμένη ατμόσφαιρα στην Ειδομένη όπου παραμένουν εγκλωβισμένοι περισσότεροι από 11.000 πρόσφυγες και μετανάστες και όπως δήλωσαν αυτόπτες μάρτυρες βγήκαν μέχρι και μαχαίρια.

Ο λόγος που ξέσπασε ο καβγάς την Τετάρτη δεν είναι γνωστός αλλά σε φωτογραφίες καταγράφεται η στιγμή που ένας άνδρας κρατά στο χέρι του ένα μαχαίρι και προσπαθεί να επιτεθεί σε κάποιον.

Ένας από τους εθελοντές που βρίσκονται εκεί προσπαθεί να τον ηρεμήσει και να σταματήσει τον καβγά πριν συμβούν τα χειρότερα ενώ εκατοντάδες πρόσφυγες και μετανάστες παρακολουθούν έντρομοι τη σκηνή.

Μαρία: (Παίρνει το τηλεχειριστήριο και σβήνει την τηλεόραση). Λοιπόν, ήρθε η ώρα να ξεσκονίσεις την αριθμητική σου. Πιάσε κομπιουτεράκι.

Δημήτρης: Δεν κατάλαβα. Τι να το κάνω το κομπιουτεράκι.

Μαρία: Παρ' το που σου λέω. Και θα δεις. Μια στιγμή να βρω στο ίντερνετ...μμμ... Ορίστε. Ελληνική Αστυνομία, στατιστικά εγκληματικότητας. Πρώτο εξάμηνο του 2015 συλλήψεις για αξιόποινες πράξεις 137.148. Πληθυσμός της Ελλάδας περίπου 11 εκατομμύρια. Βρες το ποσοστό.

Δημήτρης: (πατάει νούμερα) 1,25% Τι σημαίνει αυτό.

Μαρία: Θα δεις. Πολλαπλασίασε τον αριθμό των προσφύγων με το ποσοστό που βρήκες. Πόσο βγαίνει;

Δημήτρης: 623. Τι; Δηλαδή αν οι πρόσφυγες εγκληματούσαν στο ίδιο ποσοστό έπρεπε να έχουν γίνει μέχρι τώρα 623 εγκλήματα;

Μαρία: Δεν είναι ακριβές, αλλά σε έβαλα να το κάνεις για να δεις πόση αξία έχουν οι διογκωμένες ειδήσεις που βλέπεις στην τηλεόραση που έχουν σκοπό να ανατρέψουν το κλίμα αλληλεγγύης των Ελλήνων προς τους πρόσφυγες για να μην υπάρξουν μεγάλες αντιδράσεις όταν θα τους συλλαμβάνουν, θα τους κλείνουν σε στρατόπεδα ή θα τους απελαύνουν. Γι' αυτό έχουν σκυλιάσει για τους αλληλέγγυους. Τους χαλάμε τη μαγιά βλέπεις και τα ψέματά τους αποκαλύπτονται, αν και αυτές τις αποκαλύψεις δεν νομίζω να τις δεις σε κανένα κανάλι.

Δημήτρης: Μάλλον δίκιο έχεις. Να, κοίτα τι γράφει εδώ: «Λίγο πριν τις 11 το βράδυ ξέσπασαν νέα επεισόδια αυτή τη φορά μεταξύ ομάδων Αφγανών, οι οποίοι έπαιζαν ποδόσφαιρο μεταξύ τους και για άγνωσ-τους λόγους ξεκίνησαν έναν καβγά που γρήγορα πήρε διαστάσεις. Στο σημείο έφτασαν άμεσα ισχυρές δυνάμεις του Λιμενικού, η παρουσία των οποίων διέκοψε τις συμπλοκές και έτρεψε σε φυγή τους Αφγανούς μετανάστες».

Μαρία: Χα-χα, ενώ στην Ελλάδα κανείς δεν παίζει ξύλο για το ποδόσφαιρο. Να κι ένα άλλο ωραίο από το Μέγκα. Πρόσεξε ρεπορτάζ: (Παίζει το ηχητικό, όταν ο σπίκερ λέει «καταγγέλλουν επιθέσεις και απειλές που έχουν δεχτεί, μιλάει) Άκου τώρα τις αποδείξεις των επιθέσεων: (συνεχίζει το ρεπορτάζ [...])

Δημήτρης: Εντάξει, αλλά θα παραδεχτείς κι εσύ ότι γίνονται και πραγματικά έκτροπα.

Μαρία: Αν ήταν άγγελοι, δεν θα χρειάζονταν κανένα. Άνθρωποι είναι Δημήτρη μου. Και μάλιστα άνθρωποι που βλέπουν, μετά από τόσες ταλαιπωρίες, κινδύνους, περιπέτειες, να σβήνουν οι ελπίδες τους για μια ανθρώπινη ζωή. Ας αναρωτηθεί καθένας από μας πόσο θα έμενε ψύχραιμος αν ζούσε σε τέτοιες συνθήκες.

Δημήτρης: Δεν έχεις άδικο, αλλά γι' αυτό, για να μη ζουν στις άθλιες συνθήκες στο λιμάνι, στο Ελληνικό, στην Ειδομένη, δεν είναι καλύτερα γι' αυτούς να πάνε στα κέντρα φιλοξενίας;

Μαρία: Σε κέντρα φιλοξενίας, ναι, στα κέντρα φιλοξενίας που φτιάχνονται ή έχουν φτιαχτεί, όχι.

Δημήτρης: Δεν σε καταλαβαίνω.

Μαρία: Άλλο κέντρο φιλοξενίας κι άλλο στρατόπεδο κράτησης. Να φύγουν από το λιμάνι, ποιος το θέλει να μένουν σ' αυτές τις συνθήκες, αλλά να πάνε κάπου καλύτερα κι όχι χειρότερα.

Δημήτρης: Και πού το ξέρεις ότι είναι χειρότερα; Να, κάτι τέτοια τους λέτε εσείς οι αλληλέγγυοι και εμποδίζετε τη μετακίνησή τους. Γι' αυτό δεν σας θέλουν στο λιμάνι.

Μαρία: Μάλλον δεν με προσέχεις όταν σου μιλάω. Τις πληροφορίες για την κατάσταση στα κέντρα δεν τις λέμε εμείς στους πρόσφυγες, αλλά εκείνοι σε μας. Αυτοί που πήγαν και γύρισαν, μερικοί μάλιστα δραπετεύοντας. Και δεν είναι μόνο οι αθλιότερες συνθήκες, είναι που τα περισσότερα βρίσκονται στη μέση του πουθενά. Οι άνθρωποι αυτοί έχουν την ανάγκη να έρχονται σε επαφή με το ντόπιο πληθυσμό. Όχι μόνο γιατί τους βοηθάει, αλλά γιατί, σε αντίθεση με τον τρόπο που τους αντιμετωπίζουν οι διάφορες αρχές, η επαφή με τους αλληλέγγυους, τους πραγματικούς, όχι τις διάφορες ΜΚΟ, τους κάνει να νιώθουν άνθρωποι.

Δημήτρης: Ναι, θυμάμαι που μου 'λεγες ότι πιο πολλή χαρά νιώθουν όταν αυτοί μπορούν να σας κεράσουν κάτι. Έχω ακόμη τα Συριακά μπισκότα που σε κέρασαν. (παίρνει και τρώει ένα).

Μαρία: Κι ακόμη μεγαλύτερη όταν έχουμε διαδηλώσει μαζί μέσα στο λιμάνι ή στην πόλη. Παίρνουν κουράγιο, ξεφεύγουν από τον αργό θάνατο της αδράνειας και της ατέλειωτης αναμονής, ζουν. Επιπλέον, παρά το ότι ξέρουν ότι με τις συμφωνίες ΕΕ-Τουρκίας μάλλον δεν θα καταφέρουν να πάνε στη Βόρεια Ευρώπη όπως θέλουν, αντιμετωπίζουν την Ελλάδα ως χώρα διέλευσης κι όχι ως τελικό προορισμό. Η συντριπτική πλειοψηφία δεν θέλει να μείνει εδώ. Η παραμονή τους στην Ειδομένη προκύπτει από την επιμονή στη διεκδίκηση να ανοίξουν τα σύνορα για να συνεχίσουν το ταξίδι. Τίποτε άλλο δεν αποτελεί πραγματική προοπτική γι' αυτούς. Το **NO BORDERS** είναι το σύνθημα που τους ενώνει και ίσως τους κρατάει ζωντανούς. Οι πρόσφυγες δεν βλέπουν άλλη προοπτική από το να συνεχίσουν το ταξίδι. Ακόμη κι αν σε κάποιο Hot spot τα πράγματα είναι λίγο καλύτερα, νιώθουν, κι όχι άδικα, ότι θα απομονωθούν, θα είναι λιγότερο ασφαλείς και δεν θα έχουν ενημέρωση για τα νομικά δικαιώματα και τις δυνατότητές τους από δω και στο εξής.

Δημήτρης: Τι προτείνεις επομένως για όσο καιρό θα μείνουν στη χώρα μας;

Μαρία: Ανοιχτές δομές φιλοξενίας, μικρής κλίμακας, εντός του αστικού ιστού ώστε να μπορούν να υπάρχουν προϋποθέσεις για την ένταξη των προσφύγων, με δημόσια ευθύνη για τη σίτιση, την περίθαλψη, την εκπαίδευση, κι όχι με ευθύνη του στρατού και της

αστυνομίας. Σου φαίνονται υπερβολικά;

Δημήτρης: Μου φαίνονται ανέφικτα. Πόσοι πρόσφυγες μπορούν να χωρέσουν σε μια χώρα σε κρίση;

Μαρία: Πόσους νεκρούς χωράει η συνείδησή μας;

Δημήτρης: Πάλι στο συναίσθημα με τσιγκλάς. Υπάρχει όμως και η λογική.

Μαρία: Με τη λογική λοιπόν. Αλλά με ποια λογική; Μ' αυτήν που λέει ότι ό,τι περνάμε ντόπιοι και ξένοι δεν μπορεί να αλλάξει ποτέ; Ότι πρέπει να σκύψουμε το κεφάλι και να ζητάμε κάποια ψίχουλα ελεημοσύνης από αυτούς μας έκλεψαν; Πρόσεξε, δεν μιλάω για πρόσφυγες και μετανάστες. Μιλώ για όλους μας. Γιατί η μοίρες των φτωχών όλου του κόσμου είναι κοινές κι ο πόλεμος δεν είναι σίριαλ στην τηλεόραση, αλλά είναι έτοιμος να χτυπήσει κάθε πόρτα ανά πάσα στιγμή. Κι αυτό που ζούμε τα τελευταία χρόνια, πόλεμος χωρίς τα συνηθισμένα όπλα είναι. Πόλεμος ταξικός, με θύματα, με ανέργους, με άστεγους, με ανθρώπους που αυτοκτονούν ή πεθαίνουν γιατί δεν έχουν τα μέσα για την πανάκριβη ιδιωτική περίθαλψη.

Δημήτρης: Έρχεσαι στα λόγια μου. Τόσα τραβάμε εμείς, πόσοι ακόμη μπορούν να συνδέσουν την τύχη τους μαζί μας;

Μαρία: Αυτό που λέω είναι ότι χωρίς αγώνα δεν βελτιώνεται ούτε η θέση των ντόπιων ούτε των προσφύγων. Αλλά ας το πάρουμε το πράγμα πιο ωμά. Ας δούμε πρώτα τους αριθμούς. Οι 50.000 πρόσφυγες είναι ποσοστό λιγότερο από μισό στα εκατό. Ακόμη κι αν έπρεπε για να ζήσουν να πληρώσουμε όλοι οι υπόλοιποι, όλα τα έξοδά τους, χοντρικά μισό τοις εκατό επιβάρυνση θα είχαμε. Αλλά δεν ισχύει ούτε αυτό. Με τα χρήματα που αναγκάστηκε να διαθέσει η ΕΕ, όχι μόνο καλύπτονται πολλά από τα έξοδα για τους πρόσφυγες, αλλά μπορούν να δημιουργηθούν και θέσεις εργασίας για όλους. Γιατροί, εκπαιδευτικοί, νοσηλευτές, εργαζόμενοι στη σίτιση κ.τ.λ. Ο αριθμός είναι μικρός αν υπάρχει η βούληση να ζούμε σε μια χώρα που δεν ανέχεται κανείς σ' αυτήν να πεινάει, να είναι άστεγος, να μην έχει περίθαλψη και εκπαίδευση.

Δημήτρης: Ποιος να έχει τη βούληση; Εσύ κι εγώ; Άλλοι αποφασίζουν.

Μαρία: Σε άλλους έχουμε επιτρέψει να αποφασίζουν. Σου ξεκαθάρισα ότι πρέπει να δούμε με ποιου τη λογική θα απαντήσουμε στα προβλήματα. Αν πρόκειται μοιρολατρικά να δεχόμαστε να μας κινούν σαν μαριονέτες, αν, ακόμη χειρότερα, ενστερνιστούμε τις απόψεις

των φασιστορατσιστών που δεν θεωρούν εχθρούς τους κεφαλαιοκράτες, αλλά υπηρετούν τα συμφέροντα των μεγαλοκαπιταλιστών και βγάζουν μίσος για τ' αδέρφια μας, τους καταφρονεμένους της εποχής μας, για τους ανθρώπους που ζουν στη σκοτεινή πλευρά του φεγγαριού, για τα θύματα των πολέμων, της φτώχειας και των πολιτικών διώξεων. Για τους ανθρώπους που κάνουν χιλιάδες χιλιόμετρα κυνηγημένοι από τις βόμβες, που θαλασσοπνίγονται, που τους στραπατσάρουν τα ανθρώπινα δικαιώματα και που η πολιτισμένη άρχουσα τάξη της Δύσης τους αντιμετωπίζει σαν σκουπίδια ανακύκλωσης προς εκμετάλλευση. Παρ' το χαμπάρι. Η υπεράσπιση αυτών των ανθρώπων, η υπεράσπιση της ίδιας της ανθρωπιάς είναι υπεράσπιση της ζωής της δικής μας και των παιδιών μας.

Δημήτρης: Μαρία, μου μιλάς σαν να μη με ξέρεις. Είμαι άνθρωπος χωρίς αισθήματα; Δεν τα καταλαβαίνω αυτά που λες νομίζεις. Όμως, φοβάμαι. Έχεις δίκιο ότι έχω αδρανήσει, αλλά όλο λέω: Εντάξει, θα πιάσουμε πάτο κάποια στιγμή κι ύστερα ξαναρχίζουμε την προσπάθεια να σηκωθούμε. Δεν μπορούμε όμως να σηκώσουμε κι άλλων το φορτίο.

Μαρία: Δεν θα σηκώσουμε το φορτίο άλλων. Θα σηκώσουμε όλοι μαζί το κοινό φορτίο. Όσοι μετανάστες αναγκαστούν να μείνουν εδώ, μπορεί να αποδειχτούν εξαιρετικοί σύμμαχοι στον κοινό αγώνα. Θυμήσου την ιστορία μας. Θυμήσου πώς υποδέχτηκαν μετά τη Μικρασιατική καταστροφή τους πρόσφυγες και πώς αυτοί συνέβαλαν στη ραγδαία άνοδο της ελληνικής οικονομίας.

Δημήτρης: Ναι, αλλά αυτοί είχαν τις ίδιες με μας παραδόσεις, την ίδια θρησκεία, την ίδια γλώσσα, τις ίδιες αξίες. Άσε που ανάμεσά τους μπορεί να είναι κι ένα σωρό τζιχαντιστές.

Μαρία: Μα οι πρόσφατες τρομοκρατικές επιθέσεις σε ευρωπαϊκές χώρες έγιναν από πολίτες των χωρών αυτών με κανονικές πλέον ζωές. Το συριακό διαβατήριο που βρέθηκε στον τόπο του τρομοκρατικού χτυπήματος στη Γαλλία, θεωρήθηκε από τις αρχές στημένο και ύποπτο. Όσο για τον φόβο της ισλαμοποίησης που αναμασάνε οι φασίστες ακόμα και 4 εκατομμύρια πρόσφυγες να πάρει η Ευρώπη και να είναι όλοι μουσουλμάνοι το συνολικό ποσοστό μουσουλμάνων θα αυξηθεί από 4% που είναι σήμερα σε 5%. Επίσης έχουμε ακούσει σαθρά επιχειρήματα για την αυξημένη γεννητικότητα των μουσουλμάνων. Οι στατιστικές δείχνουν ότι όντως στις χώρες τους γεννούν πολλά παιδιά όταν έρχονται όμως στη δύση σταδιακά προσαρμόζονται στον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Δημήτρης: Δεν ξέρω, τι να πω; Μου έρχεται δύσκολο να πιστέψω ότι όλα είναι ψέματα κατασκευασμένα.

Μαρία: Τα παραδείγματα είναι πάρα πολλά για να έχεις ακόμη αμφιβολίες. Ας θυμηθούμε το περιστατικό του βιασμού στην Ειδομένη που έγινε πρωτοσέλιδο και εκ των υστέρων διαψεύστηκε, το κακό όμως είχε γίνει, η μαντίλα στην ΕΡΤ που ήταν από κανάλι της Σαουδικής Αραβίας, όταν σε μια διαμαρτυρία οι πρόσφυγες φώναζαν freedom η λεζάντα έγραφε ότι φώναζαν Τζιχάντ, το video που έκανε το γύρω του κόσμου με το μωρό που σήκωσε στα χέρια ο πρόσφυγας για να το «ρίξει, τάχα, στη θάλασσα» κλπ. Λέγοντας λοιπόν τα ψέματα σαν να είναι αλήθειες κατάφεραν να ανατρέψουν το αρχικό κλίμα αλληλεγγύης που υπήρχε στη Ελλάδα όταν 10000 Αθηναίοι γέμισαν την πλατεία Συντάγματος με τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης.

Τα ΜΜΕ και τα πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα που βρίσκονται πίσω από αυτά παίζουν διπλό παιχνίδι από τη μια μεριά μεγάλη προβολή της υποκριτικής καλοσύνης και η φιλανθρωπίας που πάνε πακέτο με διάφορες φοροαπαλλαγές με τους Βαρδινογιάννη, Μαρινάκη, Αντζελίνα Τζολί, Πάπα και από την άλλη η αντιμεταναστευτική πολιτική με εργαλεία τη ξενοφοβία τον ρατσισμό και την ισλαμοφοβία. Είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος.

Αν επικρατήσουν η ξενοφοβία και ο ρατσισμός σε μια χώρα θα δυσκολέψει και η είσοδος των προσφύγων. Η Νέα Δημοκρατία και η Χρυσή Αυγή αξιοποιούν αυτή τη κατάσταση για να αυξήσουν την πολιτική τους επιρροή. Όσο για τον ΣΥΡΙΖΑ καταθέτει αντι-προσφυγικά νομοσχέδια που υπερψηφίζονται, νομοσχέδια με δημιουργικές ασάφειες που καταδικάζει και η Διεθνής Αμνηστία, στέλνοντας πρόσφυγες να φυλακιστούν σε μια χώρα όπως η Τουρκία του Ερντογάν.

Δημήτρης: Τώρα που είπες για Τουρκία. Είναι τόσο κακή η συμφωνία αυτή; Δεν περιορίζει το πρόβλημα;

Μαρία: Την συμφωνία Ε.Ε.-Τουρκίας - Ελλάδας, έχουν καταγγείλει η Ύπατη Αρμοστεία του Ο.Η.Ε., η Διεθνής Αμνηστία, οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα και άλλες οργανώσεις για τα δικαιώματα των μεταναστών και προσφύγων.

Σύμφωνα με τη συνθήκη της Γενεύης του 1951 οι πρόσφυγες πολέμου έχουν δικαίωμα ελεύθερης διέλευσης, έχουν δικαίωμα στο άσυλο, σε χαρτιά διέλευσης, δικαίωμα επανένωσης με τις οικογένειες τους και προστασία της υγείας τους και της ασφάλειά τους.

Αντί για αυτά είχαμε πνιγμούς στο Αιγαίο και την Ευρώπη φρούριο. Ανάμεσα στο 2007 και στο 2014 σπαταλήθηκαν 2 δις ευρώ σε όπλα, συστήματα ασφαλείας και συνοριακή φρούρηση

και τίποτα απολύτως για προετοιμασία μεγάλου κύματος μετανάστευσης.

Το 2014 ο Κάμερον διέκοψε μια μεγάλη εκστρατεία την Mare Nostrum που είχε σκοπό να σταματήσουν οι πνιγμοί, με το κυνικό επιχείρημα ότι αν έχουμε λιγότερους θανάτους θα έρχονται περισσότεροι πρόσφυγες. Κάτι αντίστοιχο είχε πει και το δικό μας μπο-υμπούκι, ο Άδωνις, ότι, αν περνάνε καλά, θα θέλουν να έρθουν περισσότεροι, άρα, ας τους κάνουμε το βίο αβίωτο.

Και φτάσαμε στη συμφωνία ΕΕ- Τουρκίας και ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ του 2016 με τις απελάσεις στην Τουρκία χώρα που κρίνεται μη ασφαλής και τα hot-spot που πιθανόν να μετατραπούν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και να παραμείνουν στην Ελλάδα εγκαταλελειμμένοι χωρίς δικαιώματα μακριά από τα μέλη της οικογένειά τους, αόρατοι .

Δημήτρης: Εντάξει, καλά τα λες, ωστόσο αν πάνε πίσω στην Τουρκία, πόλεμο δεν θα έχουν.

Μαρία: Νομίζεις.

- Η Τουρκία έχει προβεί σε μαζικές επαναπροωθήσεις προσφύγων σε χώρες όπως η Συρία, το Ιράκ και το Αφγανιστάν. Κατά τη διάρκεια δε της πρόσφατης επίθεσης στο Χαλέπι τον Φεβρουάριο του 2016 κράτησε κλειστά τα σύνορά τους σε δεκάδες χιλιάδες Σύριους που προσπάθησαν να σωθούν από τους βομβαρδισμούς κι επέτρεψε να φιλοξενηθούν σε καταυλισμούς στα σύνορα μόνο οι σοβαρά τραυματίες.
- Υπάρχουν πολλές καταγγελίες για αυθαίρετη σύλληψη και κράτηση προσφύγων και για στέρηση πρόσβασης στις διαδικασίες ασύλου
- Δεν παρέχεται αποτελεσματική προστασία στους πρόσφυγες κατά την έννοια της Σύμβασης της Γενεύης αφού η Τουρκία έχει κυρώσει τη Σύμβαση με γεωγραφικό περιορισμό -μόνο δηλαδή για Ευρωπαίους πολίτες .
- Το καθεστώς προσωρινής προστασίας που παρέχει η Τουρ-κία στους Σύριους πρόσφυγες υπολείπεται κατά πολύ της Σύμβασης της Γενεύης. Η λογική της προσωρινής προστασίας είναι όσο διαρκεί ο πόλεμος να μένουν οι Σύριοι πρόσφυγες στην Τουρκία και όταν η κατάσταση βελτιωθεί, να τους επιστρέψουν στη Συρία. Επιπλέον, μέχρι τον Ιανουάριο του 2016 υπήρχαν σοβαρά εμπόδια στην χορήγηση άδεια εργασίας. Κι έκτοτε έχουν εκδοθεί ελάχιστες άδειες. Υπάρχουν σοβαρά προβλήματα επίσης όσον αφορά τις δυνατότητες πρόσβασης στο εκπαιδευτικό σύστημα.

- Όσον αφορά τους μη Σύριους πρόσφυγες που βρίσκονται στην Τουρκία, έχουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν αίτημα ασύλου σε ένα παράλληλο σύστημα ασύλου, χωρίς δικονομικές εγγυήσεις, χωρίς ενημέρωση για την πρόσβαση στις διαδικασίες, με επιθετική συμπεριφορά από τις τουρκικές αρχές

Δημήτρης: (αναστενάζει). Όπως και να χει, τα πράγματα είναι δύσκολα. Αν δεν τελειώσει ο πόλεμος, λύση δεν υπάρχει.

Μαρία: Έλα, γεια σου. Αυτός είναι και ο παραλογισμός του καπιταλισμού, ότι όλος ο δημόσιος διάλογος εξαντλείται στο μαύρο μέλλον που περιμένει την Ευρώπη αν απορροφήσει τις προσφυγικές ροές και όχι στο να τερματιστεί ο πόλεμος. Η πολιτισμένη δύση δεν θα σταματήσει τους πολέμους σε αυτές τις περιοχές αν δεν ξεκαθαριστούν τα γεωπολιτικά και οικονομικά συμφέροντα. Και αντί να ασχολούμαστε με τη ρίζα του κακού θα ασχολούμαστε με περισσή υποκρισία με το αποτέλεσμα. Άκου, περνάει μια διαδήλωση κάπου κοντά μας. (ακούγεται το σύνθημα)

Δημήτρης: Λοιπόν, τι κάθεσαι; Με άναψες καλά, καλά και τώρα ακούς τη διαδήλωση και μένεις στην καρέκλα σου; Σήκω. Πάμε μαζί τους.

Μαρία: Έτσι, σε θέλω. Αυτός είναι ο άντρας που αγάπησα. (Πιάνονται από το χέρι και φεύγουν φωνάζοντας το σύνθημα).